

Landbrugets Produktpriser paa Hjemmemarkedet, medmindre man gik ind i Forhandlinger om en Særstøtte til arbejdsløse og derigennem ogsaa indirekte om en Støtte til Kommunerne, og efter at de oprindelig meget høje Krav paa Arbejdsløshedsomraadet nu var skaaret ned, maatte han finde det fuldt forsvarligt at skride til Gennemførelse af denne Hjælp til Landbruget under de foreslaaede Former og Betingelser. Taleren glædede sig over, at Regeringen havde anerkendt Margarineordningens Nødvendighed, og at Margarineafgiften trods Særhjælpen til trængende i Kommunerne vilde bidrage saa meget til Dækning af Arbejdsløshedsudgiften, at den direkte Skatteforhøjelse kunde begrænses til et forholdsvis ringe Beløb. I Modsætning til Landbrugsministeren saa han en væsentlig Forbedring af Landbokommissionens Forslag i Brødkornets Inddragelse under Kornafgiften og i de nye Regler for Kornfondens Fordeling, ligesom han udtalte sin Tilfredshed med Slagteafgiftens Fordeling og de øvrige Forbedringer af Kødordningen. Alt i alt betragtede Krag den opnaaede Overenskomst ikke blot som Udtryk for det opnaaelige, naar der skulde skabes et Flertal paa Rigsdagen, men ogsaa som Udtryk for, »hvad der er fuldt ud forsvarligt, og for, hvad der vil tilvejebringe for den offentlige Husholdning og for Landbrugserhvervets Indtjeningsmuligheder i 1934 en aldeles væsentlig og til alle Sider kærkommen Forbedring af Forholdene«.

Det *konervative Mindretal* henviste i Folketings-Betænkningen til, at Landbokommissionens Indstilling omfattede: Kornordning, Kødordning, Svineordning og Smørordning, og at Regeringspartierne hertil havde føjet den Betingelse, at der gennemførtes en vis Lovgivning angaaende Konvertering. Al Sandsynlighed talte nu for, at Regeringens Konverteringsforslag i Hovedsagen blev gennemført, hvilket vilde sige, at Landbokommissionens Indstilling, for hvilken alle 4 Partiers Repræsentanter stemte, kunde gennemføres, og at Det konservative Folkeparti trods sit Forbehold i Kommissionsindstillingen kunde stemme for Konverteringsforslaget i den Skikkelse, det nu var ved at faa. Mindretallet kunde derfor ikke erkende nogen som helst Berettigelse i at kræve andre Foranstaltninger gennemført samtidig med Landbokommissionens Indstilling i noget ændret Skikkelse. Det afgørende økonomiske Problem var en Bedring af Landbrugets Driftsøkonomi, og Mindretallet ansaa en Kornordning modvirkende Dumping for det vigtigste; men skønt Mindretallet havde stillet Forslag om Minimalpriser, som var betydeligt under, hvad det egentlig kunde ønske, havde det ikke kunnet finde Tilslutning til disse. Mindretallet opretholdt som Ændringsforslag det Forligstilbud, det havde stillet i Udvalget.